

Udateret

SENDER

Viggo Pedersen

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Del af brev, uden start og slut.

Archive:

Mappe 26 nr. 28

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Publicans Querst. ja haruends list,
mens Kunstbladet idt kom over Karl Madsen
dens aristokratiske Høldning overfor "Publicum"
Hobens, "Motor Fæ, der hedder man" o. s. v.
Der idt end kommod deri som e. opremsend. Men
når man ikke lagge Skylden hos Beskæffningen
alene, men gerne vil indrømme, især her
en væsentlig del deri, kan man nok have
Lid og med et Lick at sige, at Ranters ikke
er velbet, at Hovedsagen i et Almindelighed, under
tiden ikke vil gå op for "Publicum"; når
Kunstneren med Energi har understøttet sig
for ham ved sig selv, vil andre som oftest
have Hovedsagen i sig selv på noget
især utvilsomt. Hoved og Hænder vil
man ganske vist sætte Pris på, men idt på en
glatte Hoved, lige gyldigt om idt har Karak-
ter eller ej, vil gerne blive for tricket
for det virkelige indtryk af en ejendommelighed
hvis idt har Ranters ved sig. Nej Men
Ranters og Hjørner får man aldrig Samtids-
et al gå ind på; idt er sørge ligt men sandt.
Sagene vel, at Ranters ikke idt for sig er noget
indmasket men Kunstens Følges af Ejendommeligheden
og hvor Formuen er god. Kan Høderanden jo nok
indvands. Men ja idt Billedet holder list, men
den forstår sig nok. Se Rafael, han

Har idt ikke mange af disse Ranters, idt vil man sige, at man har idt

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 26 Nr. 28

smørke, at fortigangen Fustigke, som længe
er glemte, efter den korte Ryse, skydes
sien igen, klar bestemte og formet som
Billeder, så ja næsten kan man lige efter
at de står for mit Øie - synes jøda.
At her nu vist også vent god, at j i Sommer
har ligget brakt. Hvad j endis; Vinter
har forsyndt mig med, har ikke haft
anden Virkning på mig end at skyde
Tiden ud. - Så - jeg ikke nogen Middel.
har der ikke vist M for, så ved der M at jeg
overrasker de måske end, men Me dog
raust!! At var imidlertid heller ikke om mig, set
j vilde tale, men om M diskrim. Me sken og
nyt; nej Me raust. Men Me er med M som
med de fleste af vor Motore, de heller ikke
ny, men de kan vor nyt set; og hver Gang
noget opleves af et Menneske, end dog på en Måde
nyt, og der end kan vi meget friske og
klarud, og det Brovskild vokse ligeledes også
Tidens Strøm. Jaderne ligeledes ikke noget
at sigt til M, Me raust og sigt. Og der
heller ingen Træl om, at med Tiden vilde så den
Kunstnerisk Principper skabe en bedre
stærke indvirkning på Kunstneren og på
Læren (j har M end) vilde vokse. Men for den
enkelt Kunstner har j ikke M før norm